

Katekeetta Jegor ja Ville 26.01.2025 Novosibirskissa

Hyviä kohtaamisia

Ville Melasen lähettikirje 1/2025 11.02.2025

Kuulumisia Novosibirskista

Olin vuoden ensimmäisellä Siperian-matkallani toimittamassa kahtena peräkkäisenä sunnuntaina messun Novosibirskissa. Ensimmäisenä näistä sunnuntaista saarnasi seurakunnan katekeetaksi hiljattain siunattu parikymppinen katekeetta Jegor. Hän kertoi nukkuneensa lauantain ja sunnuntain vastaisena yönä vain muutaman tunnin ja hermoili ennen saarnaamista. Tuo saarna oli hänen ensimmäisensä. Saarna oli hyvä. Monesti nuorilla miehillä Inkerin kirkossa on se ongelma, että puhuvat vähän liian nopeasti. Vanhemmat ihmiset eivät tahdo pysyä mukana eivätkä ulkomaalaiset. Olen kuitenkin itse tottunut kuuntelemaan tuttujen ihmisten puheita, vaikka he puhuisivat nopeastikin. Novosibirskin seurakunnassa on vahvistunut sellainen muutos, ettei siellä juuri ole ahkerasti kirkossa käyviä eläkeläisiä. Niin sanotuista Suomi-mummoista on kuollut yhtä lukuun ottamatta kaikki. Osa vanhemmasta väestä on sänkyyn sidottuja ja joillakin muilla on muita rajoitteita.

Messun jälkeen kysyin parilta nuorelta mieheltä, että olivatko he ensimmäistä kertaa täällä jumalanpalveluksessa. He vastasivat myöntävästi. Joku kysyi, olivatko he käyneet aikaisemmin katolisessa kirkossa. He eivät kuitenkaan olleet käyneet aikaisemmin missään kirkossa, vaan olivat tuona päivänä elämänsä ensimmäistä kertaa jumalanpalveluksessa. Tähän katekeetta sanoi: ”Ja minä saarnasin.” Johon taas minä totesin: ”Ja minä olin liturgina.” En tosin ensimmäistä kertaa. Nuoret miehet olivat käyneet kirkossamme pidetyssä urkukonsertissa ja olivat kiinnostuneet kristinuskon peruskursista, jota he ovat alkaneet nyt käydä. Tätä opetusta annetaan kirkkokahvien – tai oikeastaan teen juomisen - jälkeen sunnuntaisin.

Seuraavana sunnuntaina liturgian lisäksi pidin saarnan. Tällä kertaa meillä oli pari korealaista kirkkovierasta ja mm. nuo edellisenä sunnuntaina ensimmäisessä jumalanpalveluksessa olleet olivat

nyt elämänsä toista kertaa jumalanpalveluksessa. Samalla, kun seurakuntaan tulee uusia ihmisiä mukaan, saattaa jumalanpalveluksessa kävijöiden määrä vaihdella aika tavalla. Mitä nyt olen viime vuodesta asti ollut enemmän tekemisissä Novosibirskin seurakunnan kanssa, niin voin todeta jumalanpalveluksessa kävijöiden määrän olevan noin 15-30 henkilöä jokaisella kerralla. Ihmisiä on kuitenkin useita kymmeniä, mutta miksi vaihtelevuus on niin suurta? Monethan kysyvät ihan oikein, että onko uusia ihmisiä tullut mukaan seurakuntaan. Olisi kuitenkin hyvä nähdä myös ”vanhoja” kirkossakävijöitä usein jumalanpalveluksessa. Jouluaaton iltajumalanpalveluksessa oli kuulema ollut sali täynnä väkeä, mikä tarkoittaa useaa kymmentä ihmistä.

Olen iloinen uusista seurakuntalaisista ja erityisesti niistä, jotka ovat ahkerasti mukana ja valmiita ottamaan vastuuta. Tosin pidän myös tärkeänä sitä, että ketään ei painosteta vastuutehtäviin, mutta annetaan mahdollisuus palvella. Pari näistä uusista ihmisistä kysyi, milloin tulen seuraavan kerran Novosibirskiin. Vastattuani kysymykseen he hurrasivat palautteeksi. Paljon matkustamisen ja ajoittain ison väsymyksen tunteen aikana on mukava kuulla tällaista palautetta, sillä juuri silloin tuhansien kilometrien matkat eivät ole turhaan tehtyjä, kun saa palvella ihmisiä Jumalan sanalla ja sakramenteilla ja ihmiset osaavat iloita näistä kalliista lahjoista.

Kirjaprojekti etenee

Mainitsin edellisessä kirjeessäni hartauskirjan redaktorin eli tekstin muokkaajan aloittaneen työnsä. Hän oli lomani aikana käynyt koko kirjan tekstin läpi ja tehnyt siitä huomautukset. Kävimme hänen tekemänsä huomautukset läpi ja mietin vielä muutamia tekstikohtia, mikä olisi niiden suhteen oikea käänösratkaisu eli toimiva teksti venäjänkielistä lukijaa ajatellen. Käyn kuitenkin vielä koko kirjan läpi, kunhan löydän siihen tarpeeksi aikaa.

Käynti Krasnojarskissa

Krasnojarskissa oli vuodenaikaan nähden erityisen lämmintä. Taisi olla lämpimimmillään +5 astetta, kun tuohon aikaan voi hyvinkin olla 30 asteen pakkasia. Käsittelin seurakuntalaisten kanssa raamattupiirissä aihetta ”Jeesus – kodin Herra”, mutta aloitin kuitenkin kysymällä heiltä oikein peruskysymysten peruskysymyksen: ”Miten ihminen pelastuu?” Olenhan opettanut noita piiriin kokoontuneita ihmisiä monta vuotta ja toisia toistakymmentä vuotta. Ehkä siinä ajassa olisi jotain mennyt perille. Minua vähän jännitti, minkälaisia vastauksia saan kuulla. Opetukseni oli mennyt perille ainakin osalle seurakuntalaisista. Aluksi vastaukset tosin lähtivät vähän sivuraiteille eli katumukseen, vaikka se tärkeä asia onkin. Pitää siis katua syntejä ja uskoa. Totisesti pitää, mutta katua pitää aina synnin jälkeen. Katuminen on tärkeää hengellisen elämän elämisessä niin kuin ehtoollisella käyminen uskon vahvistukseksi. Onneksi päästiin kuitenkin melko nopeasti kasteeseen, Jumalan sanaan ja uskoon. Erityisesti minua miellytti kuitenkin se, että eräs pitkäaikaisista seurakuntalaisista totesi aivan oikein, että pelastus perustuu Kristuksen sovitustekoon. Juuri näin ja juuri sitä meidän kaikkien pitäisi painottaa ja juuri sen tähden kiittää ja ylistää Jumalaa. Minua niin kuin kaikkia muitakin syntisiä Jumala on rakastanut niin paljon, että Hän antoi ainoan Poikansa kalliin veren vuotaa syntien sovitukseksi. Kaste ja usko ovat välineitä, jotka omistavat Kristuksen Golgatan työn. Jumalan sana, vesi, leipä ja viini ovat välineitä, joita käyttämällä sakramenteista tulee sakramenteja ja tärkeitä armonvälineitä.

Myös junassa on tunnelmaa

Vaikka laulussa lauletaan, että linja-autossa on tunnelmaa, sitä on myös junassa. Tällä kertaa matkustin Siperian junissa muutaman tuhannen kilometrin ja siinä meni aikaa aika tavalla. Lähdin Novosibirskista Krasnojarskin suuntaan illalla. Ennen levolle laskeutumista en juuri puhunut kahden samassa hytissä matkustaneen miehen kanssa. Minua ei erityisemmin nukuttanut. Toinen miehistä alkoi juoda kahvia puoli neljältä aamuyöstä ja toisen kännykän herätyskello soi kello 4 ja soikin pitkään ennen kuin hän tuli yläpediltä sitä sammuttamaan. Tämän jälkeen nämä kaksi miestä poistuivat käytävään, ja minä sytytin valon täyttääkseni krypto-ristikkolehteä. Miesten palattua hyttiin aloimme juoda teetä ja syödä makkaraleipiä. Minulla ei ollut mitään tarjottavaa, mutta venäläinen vieraanvaraisuus toimi taas. Siinä

sitten tutustuimme paremmin. Nuorempi miehistä oli ollut yli kahden viikon työmatkalla ja oli lähetetty kotiin rekka-auton hajottua matkalla. Hän ei ollut peseytynyt matkansa aikana eikä halunnut vieläkään peseytyä, vaikka vaatteetkaan eivät olleet kovin puhtaat. Junassa voi nykyään peseytyä. Mutta hän päätti jatkaa peseytymättä kotiinsa Abakaniin. Vähän minua nuorempi mies oli lomaileva veturinkuljettua Moskovan alueelta. Tietoisuuteni karttui edelleen rautateiden osalta. Veturinkuljettaja pääsee eläkkeelle Venäjällä 55-vuotiaana, mutta kenelle riittää 30000 ruplan eläke, mikä on nyt alle 300€.

Tapasin tuon veturinkuljettajan vielä myöhemmin kaupungilla ja vaihdoimme puhelinnumeroita. Minunkin matkani syy luonnollisesti tuli selville molemmille matkaajille. Myös hengellisiä asioita käsiteltiin. Nämä miehet eivät ymmärtäneet ollenkaan, miksi erään erityisen operaation piti alkaa, mutta olimme iloisia, että venäläinen, hakaasi ja suomalainen saivat tehdä yhteistä junamatkaa hyvässä sovussa ja ystävällisessä ilmapiirissä.

Krasnojarskista suuntasin Omskiin. Siinä menee matkustaessa parikymmentä tuntia. Meitä oli aluksi neljä miestä hytissä. Puheliain meistä oli käynyt rintamalla kuolleen kaverinsa hautajaisissa. Tällä matkalla tuli ehkä enemmän hengellisiä tai ainakin uskonnollisia keskusteluja, mikä johtui osittain siitä, että pari kaveria nautiskeli säännöistä piittaamatta miestä väkevämpää. En voinut olla samaa mieltä siitä, että kaikki uskonnot vievät yhteiseen päämäärään. Kun ihmisillä on paljon puutteita ihan puhtaasti uskonnollisessa tiedossa, he eivät tiedä monienkaan uskontojen käsityksiä lopullisesta päämäärästä. Jos esimerkiksi islamin mukaan pyhässä sodassa kuoleva nuorukainen pääsee suoraan paratiisiin kymmenien neitsyiden palveltavaksi ja väkijuomia juomaan, niin mitä se lupaa naisille? Junamatkoilla pääsee joka tapauksessa yleensä hyvin keskusteluihin ihmisten kanssa, kunhan on itse valmis keskustelemaan.

Sananpalvelijoiden seminaari Omskissa

Saapuessani Omskiin oli aurinkoista ja pakkasta oli parikymmentä astetta. Kokoonnuimme sananpalvelijoiden kanssa pariaksi päiväksi Omskiin. Keskityimme erityisesti kirkon strategiaan. Arvioimme sitä, kuinka kirkon vuosille 2017-2025 laadittu strategia on toteutunut rovastikuntamme seurakunnissa ja mitä asioita haluaisimme seuraavan strategian pitävän sisällään. Uutta strategiaa on alettu laatia ja olin itse asiassa strategiatyöryhmän kokouksessa Keltossa ennen tässä mainitulle Siperian-matkalle lähtöä. Strategiatyöskentelyä seminaarimme aikana johti pastori Juha Saari. Piispa Ivan Laptev suuntasi ajatuksia tulevaisuuteen muistuttaen, että kirkon seurakuntien määrä ja jäsenmäärä on kasvanut, vaikkakin alueiden väliset erot ovat isoja. Toimitin molempina päivinä ohjelmaan kuuluvat rukoushetket. Saimme nauttia hyvästä kotitekoisesta ruuasta tuttujen emäntien valmistamina. Omskin seurakuntaan kuuluu useamman sisaren muodostama sisarparvi. Heistä aina jotkut ovat laittamassa ruokaa seurakunnassa ja leireillä tarvittaessa. Kun ruokapuolen antaa heidän huollettavakseen, voi olla rauhallisin mielin. Ruoka on hyvää ja se tulee ajallaan. Toin seminaariin suomalaista kahvia, mikä toi myös ilmeisesti iloa. Kahviahan saa viedä Venäjälle myös Viron viranomaisien mukaan.

Sana

”Sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi.” (Luuk. 2:30)

Jumalan sanan lupauksiin luottanut Simeon tunsi suurta riemua. Hänen odotuksensa ei ollut ollut turha. Sana tuli todella lihaksi. Ennustukset toteutuivat. Hän sai pitää maailman Vapahtajaa sylissään Herran tempelissä. Hän sai nähdä oman Vapahtajansa, mikä toi hänelle suuren ilon. Tuollainen kohtaaminen ei jätä ketään kylmäksi. Tätä ihmeellistä tapahtumaa jokainen uskoa tunnustava kristitty saa kokea messussa. Sama Vapahtaja, joka tuli Simeonin luo, tulee luoksemme erityisellä tavalla käydessämme nauttimaan Herran ehtoollista. Läsnä oleva Kristus jakaa armoa ja anteeksiantamusta niille, joiden sydän on murtunut syntien ja omantunnon syytösten alla. Tällainen Jumalan lain murjoma saa tulla ehtoolliselle hakemaan armoa armon päälle. Siinä Kristus hoitaa tämän elämän mukanaan tuomia haavoja ja vahvistaa horjuvaa uskoa. Tästä nousee iloa ja kiitollinen mieli.

Simeon todistaa nähneensä autuutensa Jeesuksessa. Juuri näin! Me emme ole autuuden ansaitsijoita emmekä vala itse pelastuksen perustaa. Kristuksen veressä yksin on lunastus kaikista synneistä. Tähän saamme uskoa ja luottaa. Kristuksen sovitustyön tähden ja kalliin kasteen sakramentin varassa saamme Jumalaan turvaten tehdä matkaa kohti taivaan kotia. Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat.” Jeesus on niin Simeonin kuin meidän autuutemme ja ilonaiheemme. Ylistys Herralle!

Lähetysterveisin,

Ville

Esirikousaiheita:

Kiitos terveyden lahjasta!

Piispa Ivan Laptevin terveys

Rauhaa maailman kansoille!

Apua seurakuntien toimitilojen remontteihin

ville.melanen@sley.fi

<https://www.taivaallinenlahja.fi/susanna-ja-ville-melanen>

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Ville Melasen: työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Ville Melasen rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 044 767 5201

Viitenumero- ja osoiteasiat: anu.laine@sley.fi tai puh. 044 298 2601

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa RA/2021/1127